

Divadelní Koječčák

aneb Jak by tady bylo krásně,
kdyby tu nebyli ti děsní Divadelní Koječáci...

01/17

středa

ročník 8

...u čeho bude krásně zítra

8.15 a 10.00 / Divadýlko Mrak Havlíčkův Brod - O ŠEVCI KUBOVI

16.00 / Divadelní soubor Velká Bystřice - PROBUZENÍ JARA

20.00 / Divadlo Hanácké obce Prostějov - STRAŠIDLO

CANTERVILLSKÉ

ČTENÍ Z BIBLE DK

Genesis – 1. den přehlídky

Na počátku Bůh stvořil Divadelního Koječáka.

*Sokolovna pak byla pustá a prázdná, nad jevištěm byla tma
a nad hledištěm se vznášel Boží Duch.*

Bůh řekl: “Ať je světlo!” – a Racek pustil světla.

*Bůh viděl, že reflektory jsou dobře nastavené,
a Bůh oddělil světlo od tmy.*

Bůh nazval světlo “scénou” a tmou nazval “zákulisi”.

Byl večer a bylo ráno, první den přehlídky.

CITÁT DNE

*“A proč bych vám já měl
sdělovat všechny příjmy
Divadelního Koječáka?*

Sorry jako.

*Vy sdělujete někomu příjmy?
Nebo kdo tady sděluje příjmy
za posledních 25 let přehlídky?
Co vám je do toho jako.”*

Andrej Babiš

BÁSEŇ NA OSLAVU DK

Jaroslav Vrchlický: Za stránku Koječáka...

*Za stránku Koječáka šel bych světa kraj
šel s hlavou odkrytou a šel bych bosý
šel v ledu – ale v duši věčný máj,
šel vichřicí – však slyšel zpívat kosy,
šel pouští – a měl v srdci perly rosy.*

*Za stránku Koječáka šel bych světa kraj,
jak ten, kdo zpívá u duvěří a prosí.*

ÚDOVNÍK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Milí divadelní Kojedáci,

zdravíme vás u příležitosti pětadvacátého ročníku přehlídky a zhruba devátého ročníku časopisu Divadelní Kojedák (možná je to kulatý desátý ročník, ale to nevíme jistě, takže raději nebudeme slavít). Letos jsme v redakci řešili několik existenčních problémů; kromě toho, že letos už opravdu nemá kdo psát do této excelentní revue, která se možná za ty roky stala natolik excelentní, že už prostě nikdo nevyhovuje jejím parametrům, jsme před přehlídkou probírali ještě jednu věc, a to, jestli vůbec Divadelní Kojedák může vycházet, když si nezakoupil elektronickou evidenční pokladnu. Možná se tomu teď smějete, ale už jste se zamysleli nad tím, jestli náhodou taky nemáte mít EET? Aha? Určitě si myslíte, že pro vás EET neplatí, tak co by mělo platit pro nějakého usmoleného Divadelního Kojedáka, který se ještě k tomu rozdává zadarmo.

Ano, nepopíráme, že za Divadelního Kojedáka se nic neplatí, protože by si to nikdo nekupoval. Ale někdy přijímáme salámy nebo klobásy například od Lenky Šípkové-Blažkové anebo koláče, buchty a flašky alkoholu (kdovíjakého, možná nezdaněného původu) od čtenářů. Ti nám sice neplatí za to, aby si mohli přečíst Kojedáka, nýbrž je to úplatek, abychom o nich nenapsali nic hrozného nebo pravdivého. Ale co když ministři financí dojde bezbřehost tohoto zdroje a ten lišák zavede pátou vlnu EET zahrnující zdanění úplatků pro Kojedáka ve formě klobás, buchty a alkoholu? Nedej bože, že bychom pak museli za tyto úplatky vydávat účtenky; proboha, kdo by ty účtenky Kojedákovi vypisoval, tiskl a svazoval, když už sem pomalu ani nemá kdo psát články?

Prostě šrouby na koňovi se utahují a nevíme, jak bude Kojedák daňovým systémem proplouvat dál. Naštěstí v pátek přijede náš oblíbený režisér a herec ze Zlína Petr Nýdrle, který to tady vždycky vytrhne, takže můžeme být klidní. Kromě toho ještě přijedou naši oblíbenci z lektorského sboru, Vladimír Fekar a Petra Kohutová. Vladimír slíbil, že do Kojedáka sepíše odpověď na záludnou otázku: Jak se těším do Kojetína. Petra zase díky facebookovému testu přišla na to, že Sokolovna Kojetín je místem, které jí udělá na celém světě nejšťastnější. Na oba dva se moc těšíme, protože je s nimi opravdu sranda. A nakonec v porotě přivítáme novou tvář – Katarínu Koišovou Kašpárkovou, o které ještě nic nevíme, ale představujeme ji o pár stránek dále.

Přejeme vám, stejně jako sobě a Divadelnímu Kojedákovi, abyste si přehlídku dosyta užili, a chtěli bychom vám ještě říct, že ty úplatky nám navzdory EET můžete dál nosit, protože to byla vlastně jenom taková malá neškodná metafora, která jistě nikdy nenabyde reálných obrysů :-)

DIVADELNÍ SVAČA

o Divadelním Kojetíně

Polovina měsíce března a s ní i jubilejní 25. Divadelní Kojetín, na který jste společně s námi již netrpklivě čekali, je konečně tady!

O tom, jak magické číslo je pětadvacítka, počítač mlčí a na Stanika nemám telefonní číslo. Zřejmě není nijak výjimečné. Wikipedie nám o čísle 25 prozradí pouze to, co jsme všichni tušili, že je to číslo přirozené, následuje po čísle dvacet čtyři a předchází číslu dvacet šest. Tedy nic světoborného.

O pětadvacátém roku v životě člověka se dá říci, že v tomto věku nabyté znalosti začíná doplňovat zkušenostmi a stává se z něho pomalu odborník, který

dostatečně dospěl a staví se na vlastní nohy.

V případě pětadvacetiletého života divadelní přehlídky se dá tvrdit téměř to samé. O postavení na vlastní nohy se dá hovořit již o prvním ročníku, u jehož zrodu stála tehdejší ředitelka kulturního střediska Miroslava Ernstová, která dala nejen myšlenkový, ale i hmotný základ jedné z nejvýznamnějších kulturních akcí ve městě. Za dospělou prohlásil kojetínskou přehlídku, již u ročníku osmnáctého, dlouholetý odborný porotce Vít Závodský.

Během života přehlídky nabyté znalosti pomalu uzrávaly. Zkušený a vyzrálý realizační tým dospěl na tolik, že kojetínská přehlídka si vydobyla dobré jméno nejen mezi amatérskými divadelníky z celé Moravy i Čech, kteří se do Kojetína rádi vracejí, ale k radosti pořadatelů si získala i stálou diváckou základnu.

Člověk je starý tak, jak se cítí. Při plném vědomí a s čistým svědomím prohlašuji, že naše přehlídka se cítí stále mladá, plná elánu, očekávání a s vervou se pouští do dalšího divadelního dobrodružství.

Divadelní Kojetín letos slibuje bohatý program, ve kterém se představí celkem dvanáct divadelních souborů a divadel. Do soutěžní části je zařazeno devět inscenací, které budou v Kojetíně bojovat o postup na celorepublikovou přehlídku Divadelní Piknik Volyňě.

V nesoutěžní části uvidíme dvě inscenace pro kojetínské děti, žáky a studenty - Divadlo Scéna Zlín a Divadýlko Mrak Havlíčkův Brod. A aby jubilejní ročník kojetínského festivalu nebyl bez domácího zastoupení, ihned v úvodu vystoupí naši nejmeši herci z divadelní skupiny Mimoni s lidovou fraškou Milana Zahradníka Kojecké betlém. Dosti slov. Je nejvyšší čas předat slovo hercům – začínáme! Právě se otevírá opona pětadvacátého ročníku Divadelního Kojetína.

Představme si tedy ty, kteří budou v Kojetíně soutěžit o postup do Volyňě, a na které se můžete těšit společně s námi.

Divadelní spolek Kroměříž

Divadelní spolek Kroměříž vznikl pod tímto názvem v roce 2006 a navazuje na dlouholetou tradici ochotnického divadelnictví v Kroměříži. Spolek každý rok připravuje dvě až tři premiéry a nabízí divákům i předplatné. Sezonní předplatné obsahuje sedm představení ochotnických spolků z celé České republiky, a to vždy v měsících září až března. Od roku 2008 organizuje spolek Divadelní festival Ludmily Čápkové, který je koncipován jako postupový, s možností postupu na festival mladého amatérského divadla FEMAD Poděbrady. Pravidelně se zúčastňuje postupových přehlídek a své hry uvádí po celé republice.

Divadelní spolek v Kojetíně uvede road-movie P. Palmadeho a CH. Durthurona „Na útěku“ v režii Jany Štěpánové. Jde o příběh dvou žen, prchajících před svým osudem, které náhoda svedla dohromady na výpadovce z města. Z počáteční vzájemné nesympatie se stává právě žensky spiklenecké přátelství. Dámy se společně vydávají na pouť, na které poznají nejen mnohá dobrodružství, ale hlavně cenu přátelství, které se nedá koupit za žádné peníze.

DS Osvětové besedy Velká Bystřice

Divadelní soubor Osvětové besedy Velká Bystřice je přímým pokračovatelem dlouholeté ochotnické tradice ve Velké Bystřici. Letošní rok je oslavou 140. výročí založení divadelního souboru ve Velké Bystřici a jednou z inscenací, kterou si soubor k oslavám tohoto výročí připravil je divadelní hra „Probuzení jara“ od Franka Wedekinda. Nebyla to jednoduchá práce, protože již dva roky, z důvodu

rekonstrukce, nemá soubor k dispozici Kulturní dům, kde je jejich domovská scéna, takže celou inscenaci herci připravovali v náhradních prostorách. Probuzení jara napsal Frank Wedekind v roce 1891 jako svoji první divadelní hru. Obsah této divadelní hry byl ovšem zcela šokující, protože zobrazovala do té doby tabuizované jevy dospívání. Právě proto nesměla být dlouhých patnáct let vůbec inscenována. Tuto hru nabízí divákům v provedení děvčat, která vzešla z dětského divadelního souboru Meče a přeslice, za herecké podpory dvou starších kolegů a diváky určitě zaujme stejně, jako zaujala herce při její realizaci.

Divadlo Hanácké obce Prostějov

Divadlo Hanácké obce je ochotnický spolek, který působí v Prostějově a okolí takřka 90 let. Přesně - hraje nepřetržitě osmdesátou devátou sezónu. Činnost byla

zahájena 18. prosince 1927 v sále hostince U Kořalků v Černém dvoře. V počátcích se podle dobových tendencí hrály operety, soubor měl dokonce vlastní orchestr. Po válce se dramaturgie kloní k činohře a na sklonku 60. let se začíná zaměřovat na dětského diváka. Pro zpestření občas nazkouší něco i pro dospělé. Například to byl Klicperův Ženský boj, dramatizace Čapkovy knížky Jak se dělá divadlo pod názvem Kláro!, s kterou se představil i v Kojetíně.

Dnes divákům představí moderní dramatizaci Strašidla cantervillského O. Wilda od Romana Vencla. Chtějí oslovit dospělého diváka a také přiblížit tento trochu „duchařský“ příběh i dětem, které přijdou s rodiči. Soubor je tradičně vícegenerační - od nejstarších sedmdesátníků přes mladé rodiče až po čtrnáctileté puberťáky. Nyní zkouší ve sklepních prostorách Městského divadla, kde má také uskladněný materiál a techniku. Řadu věcí dělá takzvaně „na koleně“ za finanční podpory města Prostějova.

Divadelní soubor P.O.KRO.K Kroměříž

Divadelní soubor P.O.KRO.K navázal na činnost divadelníků při Domě kultury v Kroměříži v době osamostatňování jednotlivých oddílů činnosti, a tak došlo po dlouholeté spolupráci s domovskou scénou, kde uvedl několik úspěšných představení, ke vzniku občanského sdružení a dnes spolku. S představeními (např. Dokonalá svatba) navštěvují i divadelní sály po širokém okolí, ale vždy se vrací „domů“, do Kroměříže. Letos se soubor

představí s novou autorskou hrou J. Fránka „Na Koníčka aneb Milujme se, když už se množíme“. Jedná se o další z řady veselých náhledů na lidský život. Rodinná komedie vhodná pro všechny věkové skupiny se odkazuje na ideje Fan Vavřincové a její Takové normální rodinky a provádí diváky nástrahami nových vztahů v rodinách. Za vše mluví dvě reakce diváků: „Jak víte, jak to u nás chodí!“ a „Vy jste museli opisovat od nás nebo vám někdo donášel!“. Můžete se tedy i vy pobavit na situacích, které je mnohdy stejně veselé vidět, jako zažít.

DS Za dveřmi Náměšť na Hané

Spolek divadelních ochotníků Za dveřmi vznikl v létě roku 2007 v Náměšti na Hané, kde má také svou domovskou scénu. Spolek byl založen s cílem navázat na stoletou tradici náměšťského ochotnického divadla a navázal velmi úspěšně. Za dobu své existence herci nazkoušeli sedm divadelních představení. V Kojetíně nám tento sympatický spolek uvede komedii N. V. Gogola „Revizor“, kterou reprí-

zovali nejen na domovské scéně, ale také v okolních obcích. Pravidelně se účastní přehlídek amatérských divadel, kde již získali několik ocenění za herecké i režijní výkony. Při výběru her preferuje komedie, v nichž mohou herci uplatnit své komediální nadání. Satirická komedie „Revizor“ patří k nejslavnějším dílům světové dramatické literatury. N. V. Gogol svou hrou zachycuje tupost, nevzdělanost a zkaženost úředníků v jednom ruském provinčním městečku prozlém korupcí.

Divadlo Dostavník Přerov

Nositel Ceny města Přerova patří v žánru hudebního divadla ke stálícím na české amatérské scéně a již několik desítek let je také neodmyslitelnou součástí přerovského regionu a Olomouckého kraje.

Letos uváděná inscenace bude v mnoha ohledech jiná - nová. Tedy předně se Dostavník divákům nově představí pro něj ne zcela v typické poloze - nabí ne divákům kromě divácky osvědčené ryze komediální polohy i jedno závažnější téma k hlubšímu zamyšlení.

Mrazivá hudební tragikomédie „Honzo, vstávej!“ je o životě mezi břehy, o bezmoci, o čekání, o naději a procitnutí. Jeden rok života rockové hvězdy Johnnyho Kinga - v komatu. Jak vidí svět z jiného úhlu a jak svět vnímá jeho, zvláště když jeho otec, poslanec Karel Král, pomohl prosadit zákon o pasivní euthanasii. V hlavní roli se představí Jan Raclavský z Kojetína.

Malá scéna ZUŠ Zlín

Literárně-dramatický obor ZUŠ Zlín je specificky zaměřený na nalezení a rozvíjení tvůrčího principu k naplňování seberealizace a dalších psychických potřeb jedince. Toho v oboru dosahují především pomocí inscenační dramatické práce, kdy chápou divadlo jako syntetické umění, které má schopnost rozvíjet všechny složky osobnosti. Výuka postupně směřuje od spontánního dětského projevu ke schopnostem řízené práce na

komplexnějších a náročnějších dramatických tvarech, kdy škola využívá všech základních složek klasického dramatického umění. Apeluje na vytváření hereckých

zkušeností v rámci přípravy dramatického tvaru a také v rámci intenzivní interakce s divákem. Formou zážitkové výuky tak posiluje prosociální vlastnosti (pocit zodpovědnosti za společné dílo, kooperaci, komunikaci, respekt k přirozené autoritě aj.), které mohou v budoucnu zkvalitnit osobní i profesní život žáků. Snaží se o co nejvyšší estetickou hodnotu činnosti, která přináší nejintenzivnější rozvoj psychosociálních složek jedince.

Malá scéna v rámci přehlídky uvede „Večer pro Edgara aneb Maska červené smrti a...“. Inscenace je koláží vzniklou z dramatizace některých povídek E. A. Poea (Maska červené smrti, Medailón, Král Mor, Zrádné srdce, Jáma a kyvadlo) a básně Ligeia. Dramatické zpracování tématu využívá plastického pohybu N. T. Popové a mnoha symbolických prvků, čímž se snaží nejen o přenesení atmosféry povídek E. A. Poea na diváky, ale i o symbolickou reflexi současnosti.

Divadelní spolek Slavkov u Brna

Ve městě, jehož divadelní tradice sahá do poloviny 19. století, vznikl na začátku roku 2001 amatérský soubor, který se po více jak dvacetileté přetržce snaží na tuto tradici navázat. Původní soubor vznikl v lednu 2001 jako dětské loutkové divadlo a i název Simsala Bim si vymysleli malí divadelníci. Když se členská základna ztrojnásobila, přijal soubor statut občanského sdružení. Soubor se během několika málo let vyprofiloval

a v současné době sdružuje asi čtyřicet členů, a to jak děti a mládež tak i dospělí, takže svým repertoárem může uspokojit široké divácké spektrum.

Charakterní Moliérova veselohra „Lakomec“ byla poprvé sehrána 9. září 1668. Od její premiéry zmizelo do nenávratna tedy 348 roků. Podkladem pro inscenaci byla Plautova veselohra Aulularia. U Plauta je celek jen rozmarnou fraškou. Lakomec zvedá hlavu až k tragickým tónům. V titulní úloze Harpagona se vystřídala nepřeborná síla hereckých osobností.

Dramkrou Opava

Dramkrou je studentský divadelní soubor Slezské univerzity v Opavě, který vznikl pod taktovkou studenta dramaturgie Jakuba Plaskury v únoru 2014. Jejich tvorba je ryze autorská. Sami si píší hry, skládají hudbu a obsazují všechny posty při přípravě inscenace od režie až po techniku bez jakéhokoliv finančního zisku. Dosud vyprodukovali sedm inscenací. Největším úspěchem je jistě doporučení na Mladou scénu v Ústí nad

Orlicí s inscenací Rak nechodí pozpátku před dvěma lety. Rok 2016 nesl podtitul „Sezóna tak trochu tragikomická“. Letos je na paškále sezóna „Muži vs. Ženy“. Proto také přihlásili na Kojetín inscenaci J. Plaskury „Na returnu stál“, kde nehraje žádná dívka.

„Na returnu stál“ je tenisová komedie, která je nepatrně inspirována skutečnou událostí. Bratři Bryanové, což je skutečný deblový pár, byli dlouholeté jedničky světového žebříčku. Naopak duo Čerešnička/Claksson je tenisová dvojice zcela smyšlená. Profesionalita vs. tenisová sláma z bot. Vyhraje profesionalita nebo hlad po úspěchu? Nejde o tenis jako takový. Sportovec je taky jenom člověk s celou řadou předností i slabostí.

Také v letošním roce dle propozic Divadelního Pikniku Volyně platí, že z postupových přehlídek našeho typu může odborná porota vítěznou inscenaci přímo nominovat k postupu. Také může ještě doporučit libovolný počet inscenací bez uvedení pořadí k výběru do programu celostátní přehlídky. V odborné porotě Divadelního Kojetína 2017 usedne Vladimír Fekar – dramaturg Městského divadla Zlín s právem nominace, Petra Kohutová – dramaturg D3 Karlovy Vary a Kateřina Kašpárková Koišová – dramaturg Divadla Feste. Po každém soutěžním představení budou následovat rozborové semináře – besedy s odbornou porotou, které probíhají v přátelské atmosféře a jsou pro soubory především přínosem a obohacením, ne kritikou. I všechny tyto besedy jsou veřejné.

Přehlídkový zpravodaj „Divadelní Koječák“ bude vycházet denně, bude distribuován zdarma a uveřejňován na webových stránkách MĚKS Kojetín i facebooku (Divadelní Koječák, MĚKS Kojetín). Nebudou chybět pravidelné rubriky, recenze divadelních her, rozhovory, ankety a fotografie a jistě bude opět hýřit humorem a recesí.

V Kojetíně se máme na co těšit! Proto tímto opět apeluji na vás, diváky, divadelní Koječáky, také představitele našeho města, aby nasměrovali své kroky do kojetínské Sokolovny, aby herci nehráli pouze pro odbornou porotu. Bylo by to pro jubilejní ročník přehlídky a pro herce obzvlášť velmi nepříjemné a pro nás pořadatele zahanbující! Vždyť se jedná o krajskou postupovou přehlídku, o kterou je ze strany divadelních souborů našťestí velký zájem. Těšíme se na příjemné shledání u divadla...

KOMIKS

VOX PO PAPULI

aneb Hlas kojetínského lidu

Nově obnovená (tento obrat je zřejmě pleonasmus) gymnaziální sekce naší redakce letos opět dostala za úkol vyrazit jako předvoj mezi kojetínský lid a dát tak ostentativně najevo, že Divadelní Kojetín již začíná a nikdo nebude ušetřen, a to bez ohledu na věk, národnost či pohlaví. Jednou jste se ocitli v Kojetíně, takže vás bereme, jako že jste materiál pro Divadelního Koječáka. A jestli se chce někdo vymlouvat, že o tom předtím, než do Kojetína přijel, nevěděl, tak nám můžete napsat dopis a my to do další přehlídky vyřídíme a příští rok vám napíšeme omluvu.

Martina Večerková

Víte co je Divadelní Kojetín?

Vím, přehlídka divadelních her. Nevím, jestli je to městské nebo vesnické...

Byla jste tam někdy?

Ano.

Je z hlediska diváků/herců zajímavější divadlo, nebo film či seriál?

Já mám teda radši divadlo, protože tam sama hraju.

Oblíbená hláška?

Značku, drápem? Čím vole? Něco takovýho...

Co se vám vybaví, když se řekne Sokolovna Kojetín?

Divadlo, plesy, zábavy, mládí a Hanička.

Zuzana Kebzová

Víte, co je Divadelní Kojetín?

Určitě, je to přehlídka divadelních souborů.

Byla jste tam někdy?

Ano, dokonce mám i permanentku.

Myslíte si, že je z hlediska diváků a herců zajímavější divadlo, nebo film či seriál? A proč?

Tak seriál bych úplně vyškrla, to je taková odpočinková aktivita, kdy u toho nemusíte přemýšlet a film asi záleží na tom, jaký, a divadlo je největší kulturní zážitek. Protože tam obdivujete i herecký výkon herců, kteří to nemůžou vzít zpátky, nemůžou to přetočit. Takže to, co se děje na jevišti teď a teď záleží na tom, jak oni to ztvární. To se mi na tom líbí.

Jaká je vaše oblíbená filmová hláška?

„Složenko, krávy jedny zelený, nenažraný.“ (smích)

Co se vám vybaví, když se řekne Sokolovna Kojetín?

Sokolovna Kojetín, kulturní středisko. Odehrává se tam všechno důležité kulturní, co se v Kojetíně děje.

Víte, co je to EET?

(smích) Bohužel ano, registrovaná pokladna.

Je pro vás důležité brát si po každém placení účtenku?

Ne. Určitě ne, protože stejně za zboží zaplatit musím a předpokládám, že ti lidé to taky nějak odvádí, nějaké pokladny v podstatě mají a pro další podnikatele jako například učitele nebo překladatele je to zbytečné, protože stejně většinu fakturujeme.

Platí pro vás EET, nebo budete evidovat až v další vlně?

Od března 2018 už ano.

Máte DIČ (daňové identifikační číslo)?

Ano, ale to snad říkat nemusím. (smích)

Víte, co je Divadelní Koječák?

To je časopis, který píší myslím zrovna studenti s doprovodem zaměstnanců, kteří se starají o průběh Divadelního Kojetína a nejvíce tam píší naši studenti a úpravy dělají zaměstnanci. Jinak také čtu pravidelně.

Které české město je podle vás NEJ?

Pro mě Olomouc. Olomouc je krásné malé město. Je tam vše, kultura, krásná architektura a klid. Navíc pokud chci, tak se všude dostanu pěšky.

Miroslav Písař

Víte, co je Divadelní Kojetín?

Ne, nevím.

Byl jste tam někdy?

Ne, nebyl.

Myslíte si, že je z hlediska diváků a herců zajímavější divadlo, nebo film či seriál? A proč?

Zajímavější je si myslím divadlo, ale víc lidí se dívá na seriály. Divadlo je zajímavější tím, že to každý režisér může upravit podle sebe.

Jaká je vaše oblíbená filmová hláška?

„To jsou ty naše klacky.“ (smích)

Co se vám vybaví, když se řekne Sokolovna Kojetín?

To bude zřejmě zdejší divadelní prostor, ale jinak sokolové, cvičenci. Spíš starší než mladší.

Víte, co je to EET?

Vím. Z mého pohledu je to kontrola nepoctivých podnikatelů. Nevím na kolik bude úspěšná, ale hodně nepoctivým lidem to způsobilo problémy.

Je pro vás důležité brát si po každém placení účtenku?

Není.

Platí pro vás EET, nebo budete evidovat až v další vlně?

Ne, jsem zaměstnanec.

Máte DIČ (daňové identifikační číslo)?

Nemám.

Víte, co je Divadelní Koječák?

Bohužel nevím.

Které české město je podle vás NEJ?

Noční Kroměříž se mi líbila, ale jinak nemám vyhraněná města.

Milan Ondruch

Víte, co je Divadelní Kojetín?

Přehlídka divadelních souborů z okolí.

Byl jste tam někdy?

Byl, ale je to dost roků zpět.

Myslíte si, že je z hlediska diváků a hereců zajímavější divadlo, nebo film či seriál? A proč?

Záleží, komu se co líbí. Divadlo, si myslím, je zajímavé, ale lidé už nejsou tak zvyklí. Cenově je to dražší, ale za to je lepší kvůli „takovému tomu kontaktu“ s herci.

Jaká je vaše oblíbená filmová hláška?

Z filmu Světáci „Tahle kravata mi připomíná jistý vizuální předmět kontrapunkt, z oné známé pranoické kompozice famózního Salvatora Dali.“ (smích)

Co se vám vybaví, když se řekne Sokolovna Kojetín?

Jako pamětník si tady pamatuju kino, různé akce jako plesy. Vlastně je to jediné místo, kde se odehrává nějaká kultura. Nevím, jak pokračuje tělovýchova, ale jinak ještě ta.

Víte, co je to EET?

Ano, Evidence tržeb.

Je pro vás důležité brát si po každém placení účtenku?

Není.

Platí pro vás EET, nebo budete evidovat až v další vlně?

Nebude se mě týkat.

Máte DIČ (daňové identifikační číslo)?

Nemám.

Víte, co je Divadelní Koječák?

Divadelní Koječák? To je asi nějaký přenesený význam. (smích)

Které české město je podle vás NEJ?

Nemusím zacházet daleko, pro mě je to Kroměříž.

Já totiž nemám úplně rád velkoměsta takže mi to vyhovuje.

NÝĐOVO PŘESPOLNÍ OKÉNKO

Jsem už dost velký kluk, abych věděl, že pokud člověk něco chce, musí si to nějak zasloužit. Chci-li cestovat, musím mít peníze. Tudiž je nezbytné, abych pracoval. Toužím-li po něze, blízkosti a troše sexu, měl bych ze sebe vydolovat šarm, zdvořilost, úsměv nebo peněženku. Chybí-li mi láska, musím odjet do zahraničí, kde lidé ještě neokorali, nebo si vzít úvěr na dům, auto a dítě. A mám-li v plné síle přijet na divadelní přehlídku do Kojetína (neboť jen moji kojetínští mi rozumějí), musím vyhrát svůj několikátýdenní boj s viry a bacily. Nemůžu přece zemřít před začátkem slovatného divadelního festivalu a v rozpuku svého odkvétajícího mládí? A pak, není nic horšího, než bezmocně ležet upoután na lůžku a poslouchat, jak tělo stárne a rozkládá se. Bude tomu tak už navždy? Ptá se každý muž a raději se snaží na svůj přicházející konec zapomenout v blouznění zvýšené teploty či při sledování peprnějších pohádek pro dospělé.

Všechno to začalo někdy koncem ledna, kdy zákeřný VETŘELEC zaútočil na můj dobře šlapající organismus. V tom okamžiku jsem si ovšem ještě připadal připravený k boji s neznámým nepřítelem jako Sigourney Weaver ve slavném filmu Ridleyho Scotta. A stejně jako ona i já jsem použil svůj intelekt a intuici. Nicméně po týdnu se vetřelec vrátil zpět a vzal s sebou i své kamarády. Nestačil mu jeden nebo dva. Vzal celou armádu kamarádů. Tajemství neviditelného nepřítele vyprchalo a bylo nutné podívat se do očí viditelným davům. V rychlosti jsem podstoupil vojenský výcvik a vzal do rukou zbraň. Léky. Boj to byl vyčerpávající, ale hrdinný a zdálo se, že vítězství je na dosah. Ukázalo se však, že nepřítel si vyžaduje i další pokračování. Vetřelci okupovali můj nosohltan, průdušky, uši, močový měchýř a močové cesty. Začínal jsem odmítat účinkovat v dalších dílech a modlil se raději za sérii Avataru. Připoutaného k posteli, mokrého a rozhicovaného jako silnice v parném létě po nečekané bouři, mě napadlo zničit nepřítele láskou a pomilovat se s ním jako Sigourney ve Vetřelci: Vzkříšení. I přes hrozbu, že z tohoto aktu vzejde další mutant, který nejenže mi bude škodit, ale bude mi roztomile říkat: tati! A já pak nebudu mít sílu zahubit ho již nikdy. Ale jak se pomilovat s bacily uvnitř mě?!? Nejsem přece mořský koník! Ach, jak jsou naše lidské možnosti omezené!

Najednou mě lékař uschopnil a s úsměvem poslal nejen do práce, ale i zaběhat si o víkend. Splavený jako prvorodička jsem se pokusil jeho žertu zasmát. Ozvalo se zasípení Hejkala. Poté, co lékař vylezl zpoza stolu, kam se ukryl v děsu před mým smíchem, zvažněl a pravil: „Ve vašem věku to už nebude lepší. Dobrá, neběhejte! Prostě chodte. Jen mě už neděste! A pokud se vám nemoc vrátí, přijďte. Paní Horáčková se vrátila už sedmkrát. Buďte šťastný, neboť na vaše možnosti jste zdravý.“ Opravdu jsem se nikdy necítil zdravěji, ten mastičkář by měl vrátit diplom – napadlo mě, a odplazil jsem se z ordinace.

Na to jsem potkal jednu příbuznou. Je sestra. Tedy ne moje sestra. Je to žena mého bratrance z druhého kolena od tety Julie, co si vzala Pepu Šnorchla, který ale předtím žil s Maruškou, která ovšem ještě před ním chodila s Rudou.... No, je to jedno. Příště vám to nakreslím. Takže tato zdravotní sestra mi řekla tajnou informaci: „Lidé se tuto zimu vrací hlavně kvůli problémům s dýcháním. Během ledna byl prakticky šestkrát zákaz vycházet ven, jak špatné bylo ovzduší. Jenže nám to nikdo neřekl. Je to zde jako v Ocelovém městě od Verna nebo téměř jako v Londýně v prosinci roku 1952. Proto se všichni dusíme. Ale nikomu nic neříkej! A neoslovuj mě! A nevyhledávej! Kdybys náhodou něco potřeboval, ptej se na Rudou Sonju.“ Nenápadně jsem se rozhlédl. Přes mlhu stejně nebylo vidět. „Takže ty ve skutečnosti nejsi Zdenička z Hájovny, co pracuje u paní doktorky Opršálkové?“ Sonja mě chytila pod krkem. „Ještě slovo, šmejde, a tvé maso si zítra lidé rozeberou ve zdravé výživě.“ A zmizela. Nasadil jsem si roušku a po paměti se vydal domů.

Bylo jasné, že i když JEHO nerad obtěžuji banálnostmi, bude nutné si promluvit.

- A tohle je zase co za zkoušku, Pane?

- Žádná zkouška, arogantní moulo. Inverze, smog, mlha...

- Ale já žiju ve městě zeleně! Ženy z celého světa se sem sjíždějí rodit, jak je zde přenádherně. Tedy alespoň těch pět měsíců v roce, co není ta hustá mlha.

- Každá domácnost má alespoň dvě tři auta. Plus auto pro kočku, psa či morče. Jezdíte autem i věšet prádlo před dům.

- Tu ironii by sis mohl odpustit, Pane. Já třeba auto nemám. Co zmůžu já, dusící se tvor, kterého zrazují i vlastní plíce a pořádají si soukromou kouřící párty a nehodlají mě ani pozvat.

Ozval se burácející smích. Velký prst do mě cvrnkl a já se snášel dolů. Bez padáku. Vdechujíc meziplanetární prach, pak hvězdný prach a v závěru už jen prach. A ke všemu se mi začínalo chtít na záchod. Kde se vzala, tu se vzala, přede mnou stála kouzelná víla Lesana. „Heřmáněk. Horká voda. 15 minut luhuj a pak si do toho sedni a seď. Klidně si u toho čti. Nebo zírej do stěny. Pomůže to. Hlavně si neopař Důstojníka. A Čaryfuk vzkazuje: Pít mateřídoušku nebo tymián. Nějak ty záněty z tebe dostaneme, neboj, poseroutko. Ohryzávej česnek, cibuli a kůru. Ne, kůru ne. To už je informace pro Jelena Dvanáctáka.“ Zmateně se usmála a byla pryč. Trochu mě to uklidnilo. Nechal jsem vybourat část svého bytu a udělal tam římské lázně, kde se pravidelně napařuji, spařuji, pařím a pářím.

Během těch týdnů si o mém boji s vetřelci začala vyprávět celá rodina. Babičky to začaly volat dcerám. Dcery bratrům. Bratři sestřenicím. Sestřenice svým synovcům. Synovci svým přítelkyním. Ty svým kamarádkám. A tak dále. Až se mi ozvala moje vlastní rodná sestra. „Ahoj, jsem v Peru. Posílám ti bylinky a jeden kořen. Používají ho tady šamani a členové rady starších. Koušou, žvýkají a žužlou to celý život. Dožívají se až 120 let. Co s tím časem asi dělají? Je to zdravé. Čistí to dokonce zuby. A budeš už jen šťastný. Už musím běžet. Šaman mi chce ukázat, jak krotí draka. Život je tak krásný.“

Život je vsuktku krásný. A jaro je tady. A divadelní festival v Kojetíně. A protože už tolik nekuckám, dokonce občas i dýchám, BLÍŽÍM SE. A těším se!

Váš přespólní Nýdrle

DŘESTANCE STRÉCA ŘÓCHALA

aneb Odborná hanácká recenze

Tož už nám začená ta divadelní přehlídka. Letos mě pověřila redakca Koječáka tym, že mám psat pré jakysi represe na divadelní představení, že pré su na to dost fundované. Sice nevím, co to znamená, ale gdyž to chcó, tož budu aji fundované. Celé ten šaškec má byt zahájené fraškó Kojecké betlém. Nevím co otravujó fčil před Velikonocama s jakýmsi betlémem, ale asi nestihli nacvičit nic jinýho, šak to taky hrajó jacisi Mimoni, tož se to dá aji čekať. To divadlo hned' po tym može byt poučny, menuje se to Na útěku, tož počétám, že to bude o nejaké vévařovně, gde vařili z tepelně neupravených surovin a všecy je to pořádně prohnalo. Hned'

druhé deň ráno se hraje pohádka O ševcovi Kubovi, to je pro děcka, aby viděly, jak se dřív šily poctivě botky. Né jak dneska, gdyž kópite škarbale u Dajchmána a za tédeň máte ulópló podešvu, jagdyby to tam lepili sople. Odpoledňa pak bude jakási tragédia o pubertákách z minulosti, keři nevěděli, co a jak majó dělat a byli z teho velice špatní. Určitě je to o městských vérostkách, protože děcka z dědiny, aji před sto rokama, měly tu sexuální průpravu zmákló. Jednak spaly všecy v jedné cimře a taky to viděly na dvoře u drůbeže. Eště ten deň večir se bude hráť jakási komédia od Vajlda, je to cosí o strašidlech, tož to nevím, esi na to vubec pudu, protože su hrozně lekavé a na Sokolovně só nově potaženy sedačky. Na co ale pudu určitě v pátek ráno, je Vinetů, to si pamatuju z doby, gdyž zme měli eště černobíló televizú a sledovala to celá famílija. Akorát su zvědavé, z keryho ZÓ jim pučijó tolik bizónů, protože v tym filmu jich bylo celý stádo. Pak si skočim na jedno k Pedymu a odpoledňa se hraje Na koníčka aneb Milujme se, gdyž už se množíme. Na to su moc zvědavé, protože su milovník koňů a tento kósek bude určitě o nejakym hřebčíně a o nových metodách připóštění klisen. Pak bude chvílu klid a až večer budó hráť Revizóra. Tato komedia asi néspíš nastíní humornó formó útrapy Brňáků, keři jezdiój načerno šálinó. V sobotu hned' brzo zrána v jedenáct dáva Dostavník Honzo, vstávej!, tož snad' taky po pátku vstanu a přindu se podivať. Pak se odpoledňa bude hráť Večer pro Edgara aneb Maska červené smrti, účinkuje v tym jakysi plasticky divadlo ze Zléna, tož to bude asi kósek z nejaké zlénské fabriky na výrobu plastových masek. Z čeho su ale rozpačité, je ten Lakomec, nevím, esi to není nejaká politická provokaca na teho dobrodinca Babiša, keré dáva tolika lid'om prácu, celó svoju véplatu posílá na charitu a pak si chudák sám sobě musí prodávať svoje dluhopise. No a pak v nedělu zahrajó Opaváci komédiu Na returnu stál. Já sem to sám nevěděl, co je to ten retůrn, ale náš expert na počétače Laďa

Polák, mě poučil, že je to čudlák na starých klávesnicách. Tož protože nésu hlópé, dal sem si dvě a dvě dohromady a úsódil sem, že to bude o nejakých ajťákách, keří zpátečnický trvají na starym uspořádání klávesnic. No a nélepší představení, na kery se obzvlášť těším, bude to slavnostní zakončení, kdy se rozhrne opona, za keró bude nachystané raut od Božky Medunové.

QUAESTIONES PERPETUAE

aneb Lektorský sbor

Pojďme si odkrýt nejdůležitější osoby letošního Divadelního Kojetína. Vláďu, Péťu a Kačenku. Vláďu a Péťu již pravidelní návštěvníci přehlídky důvěrně znají, ovšem kdo je tajemná Katarína Koišová Kašpárková? Divadelní Koječák se nyní pokusí otevřít její třináctou komnatu a poodhalit její záhadný původ...

Katarína Koišová Kašpárková

Pan Google nám na Katarínu prozradil, že má na svědomí dramatizaci románu Zabiják od Émila Zoly v podání brněnského divadla Feste, které známe, a představení jsme viděli, takže to je první zelený bod do Koječákovy tabulky o chování lektorského sboru. Dále nám z těch internetů vypadlo, že by snad Katarína mohla být překladatelkou knih ze slovenského jazyka do češtiny a přeložila takto například knihy zaměřující se na pití kávy nebo na toulání po horách, což by také mohlo ukazovat na Kataríniny volnočasové zájmy. Co jsme se ovšem nedozvěděli, je její místo pobytu a původu. Původně jsme si mysleli, že jako když bude jezdit každý den do Zlína, tak asi bude ze Zlína, no a podle jména by mohla pocházet ze Slovenska, například třeba z Tater. Jenomže Facebook zpochybnil naši dedukční logiku, protože informuje, že Katarína žije v Srbsku v Rudici a pochází prý z Kolína. My bychom na tom tak nebazírovali, odkáď kdo je – ono hlavní je dobré srdce a otevřená hlava, ale jenom se domníváme, že pokud bude Katarína dojíždět na přehlídku z domu, tak by bylo pro všechny lepší, kdyby bydlela ve Zlíně než v Kolíně nebo Srbsku.

Petra Richter Kohutová

„Hoja hoj, hoja hoj, ve Svače máme zastání, hoja hoj, hoja hoj, ta nás ochrání. Jsem skoro na cestě! Zítřa příjezd kolem čtvrté.“ Takto se nám před příjezdem ohlásila naše milovaná Petra. O Petře Kohutové dobře víme, že pochází z Ostravy, studovala v Brně a žije

v Karlových Varech. Na přehlídce bude dojíždět z hotelu Pivovar. Do Koječáka už léta píše odborné recenze na představení a říká, že se nikdy nevdá. Od loňského roku však prošla významnou změnou, vdala se a teď se jmenuje Petra Richter Kohutová, takže jí v Koječáku budeme muset vymezit větší prostor na jméno. Až bude dospělá, tak by chtěla být nezaměstnaným studentem. Vševedoucí Facebook nám dále prozradil, že jejím koníčkem jsou facebookové testy a jejím nejosudovějším místem na celém světě je Sokolovna Kojetín, k čemuž Facebook Petře napsal: „Toto je místo, které vás udělá šťastným člověkem! Ukážeme vám, kam skutečně patříte! Klikněte zde:

Petra Richter Kohutová
8 března v 22:38 · nametests.com · 🌐

Kristova noho... 😊

Které místo má pro vás významný smysl?

**Sokolovna
Kojetín**

Petra

Které místo má pro vás významný smysl?

Vladimír Fekar

Jak už jsme psali v předchozích letech, Vladimír je velmi nadaný a (zatím) nedoceněný básník a vrcholový hráč házené. Mimo jiné je také dramaturgem Městského divadla ve Zlíně a ve volném čase píše divadelní hry. Stejně jako u Petry došlo i u Vladimíra od loňska k zásadním životním změnám, protože se mu narodil malý Ezra Fekar – jak můžete poznat z křestního jména, též budoucí dramatik a básník. Pro úplnost musíme dodat, že Vladimír pochází ze slavného Bezměrova, ale navzdory tomu žije ve Zlíně. Nesmíme zapomenout dodat, že na Vladimíra se zde opakovaně těšíme kvůli jeho dlouhým vlasům.

DÍVKY ČÍSLA 1

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

KDO NÁS MOHL SPONZOROVAT

aneb Kdyby ještě žil

Stréček Křópal

radijó:

Sóží tě rýma?
Trápí tě kašel?
Protivá temo
se prostředek našel.
Toť teto bonbonke
mosíš rád comlat,
pořád se osmivat
a přestat bromlat.
To je ten nélepší
zdravotní lik.
„Křópalky“ vecomláš,
bodeš jak fik!

KŘÓPALKY

AUGUSTIN KONEČNÝ

TOVÁRNA CUKROVINEK
BRNO-HUSOVICE

PALACKÉHO 57/59 ■ TELEFON 18.224.

9 kg

přibrala

9 kg, které se stejnoměrně rozdělily na obličej, paže, šadra, boky a lýtka. Považte, jak i Vaše postava tímto přírůstkem váhy získá na kráse a jak se stánete daleko žádoucnějšími! Budete-li vždy po jídle užívat chutných „Eta-Tragol“ - bonbonů (účinkují stejně u dám, pápů a dětí) přibudete v několika týdnech na váze o 5 až 15 kg. Vysedlé kosti v obličejí a na ramenou zmizí. Budete přibírat kilo za kilem. Na každé části těla budete slít stejnoměrně. Nevolnost a nechuť k životu zmizí a ze slabého stvoření stanete se zjevem plným síly a života. Protože se i zvětší i počet Vašich červených krvinek, posílí se i Vaše nervy a krev. Krabice Kč 30.—, 3 krabice Kč 75.—. Porto zvlášť, proti dobírce. Objednejte

KDO SE LONI KAMARÁDIL S VLADIMÍREM

aneb Nominace a doporučení do Volyně 2016

Nominace na 5. Divadelní Piknik Volyně 2016
Divadelní spolek Kroměříž – Ira Levin: VERONIČIN POKOJ

Doporučení na 5. Divadelní Piknik Volyně 2016
K.V.A.S. Karviná – Robert Vrba: DRCLA LOKTEM VO KREDENC

Doporučení na 5. Divadelní Piknik Volyně 2016
Divadlo Haná Vyškov – Carlo Goldoni: SLUHA DVOU PÁNŮ

Vladimír Fekar/Ondřej Gardavský/Kateřina Halenková/David Hás/Hana Hášová/
Petra Richter Kohutová/Aneta Kotásková/Petr Nýdrle/Adam Ston/
Daniel Sucharski/Hana Svačinová/Erik Szcotka/Adéla Večerková/Milan Zahradník

design/sazba: Jan Žmolík/Jakub Šírek

tisk: MěKS Kojetín, 2017, 100 ks, zdarma

<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

měks
kojetín

